

Nr 151.

Av herr **Bengtsson** i Kullen, *om förlängt uppskov med obligatoriskt införande av fortsättningsskola.*

Erfarenheten av den år 1918 införda typen av fortsättningsskola synes på de ställen, där den hittills införts, hava visat, att denna skolform är åtminstone på landsbygden mindre tillfredsställande. Kunskapsmeddelelsen därstädes är icke på långt när av den betydelse, att resultatet därav kan anses motsvara de dryga kostnader denna skolform medför. Därtill kommer, att fortsättningsskolans anordning, utsträckt som den är, avser i regel två¹/₂ år, stundom t. o. m. tre år, för barnen medför ett allt för starkt ingrepp uti deras möjligheter att i tid komma ut i livet och börja förtjäna sitt uppehälle.

En mycket viktig anledning till fortsättningsskolans införande angavs vara den, att man ville »med skolans auktoritet fylla det tomrum i ungdomens fostran, som uppstår mellan den tidpunkt, då barnen vid 13 års ålder lämna folkskolan, och den, då de inträda i förvärsarbetet». Att ett sådant tomrum kan förefinnas i ungdomens sysselsättande i städer och därmed likställda samhällen kan möjligen vara en sanning, men för landsbygdens vidkommande är förhållandet helt annorlunda. Där kunna barnen omedelbart efter det de lämnat folkskolan vinna för deras ålder avpassad sysselsättning, flickorna genom arbete i hemmen eller på lättare tjänarinneplatser och gossarna i jordbruket eller i något hantverk. Den fostran, som i sådant arbete under god ledning gives, är mången gång väl så god som den, vilken kan meddelas under fortsättningsskolans begränsade undervisningstider, varemellan långa tider av sysslolöshet kan befaras inträda, enär möjligheterna att erhålla plats för den som ännu kvastår i fortsättningsskolan på landet ofta äro ganska små. Därtill kommer, att den inkomst, som genom arbetet i hemmen eller hos andra tillföres av barnen, för fattiga hem innebär en stor lättnad, vars avstående icke uppväges av någon ökad möjlighet till större förtjänst för den, som genomgått fortsättningsskolan.

Det är otvivelaktigt, att det hastiga tempo, varpå vederbörande vill genomföra skolformen av år 1918, kommer att underhålla ett ständigt missnöje mot såväl fortsättningsskolan som skolväsendet på landsbygden i sin helhet till stor skada för skolan, vilken i stället bör inrättas på sådant sätt, att såväl barnen som deras målsmän få kärlek och förtroende till densamma.

Det synes mig därför tillrådligt, att innan den tvååriga fortsättningsskolan definitivt göres obligatorisk, någon mera vidgad erfarenhet inhämtas rörande verkningarna av denna skolreform, och får jag därför vördsamt hemställa,

att riksdagen ville i samband med beviljandet av anslag till fortsättningsskolan besluta att hos Kungl. Maj:t anhålla om sådan ändring av bestämmelserna rörande fortsättningsskolan, att dess definitiva införande såsom obligatorisk uppskjutes på ytterligare tre år, räknat från 1927 års början.

Stockholm den 22 januari 1926.

Emil Bengtsson.
